17/09/2020

Κηδεύτηκε ο Έλληνας δικηγόρος του Ν. Μαντέλα στη Νότιο Αφρική

/ Επικαιρότητα

Τελέστηκε σήμερα η Εξόδιος Ακολουθία του δικηγόρου του Νέλσον Μαντέλα, του Έλληνα Ομογενή Γεωργίου (Τζωρτζ) Μπίζου στον Ελληνορθόδοξο Ιερό Ναό στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νοτίου Αφρικής. Πλήθος κόσμου, ιερέων αλλά και ο Πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής κ. Σίριλ Ραμαφόζα παρευρέθηκαν στον Ιερό Ναό για να αποτίσουν φόρο τιμής στον δικηγόρο που υπερασπίστηκε τα ανθρώπινα δικαιώματα και πολέμησε όσο λίγοι το Απαρτχάιντ.

Ο πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής σημείωσε μεταξύ άλλων στην ομιλία του: “Υπάρχουν πολύ λίγοι στην κοινωνία μας για τους οποίους μπορεί να ειπωθεί ότι

ενέπνευσαν μια ολόκληρη γενιά να ακολουθήσει τα χνάρια τους. Δεν είναι πολλοί που έχουν τέτοια φήμη ώστε να είναι γνωστοί απλώς με το όνομά τους, όχι μόνο στον δικό τους κοινωνικό κύκλο αλλά σε ολόκληρη τη χώρα" ενώ κλείνοντας τόνισε: "Ήταν πατριώτης. Ήταν ήρωας. Ήταν η ενσάρκωση ενός κατάλληλου πολίτη της Νότιας Αφρικής". Ο κ. Ραμαφόζα έκανε ιδιαίτερη αναφορά στο έργο για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου στη Νότιο Αφρική αλλά και γενικότερα στη συμβολή του στη χώρα ενώ στάθηκε και στην προσωπικότητα του Έλληνα ομογενή.

Παρακολουθήστε τα σχετικά βίντεο:

Παρακολουθήστε την ομιλία του Προέδρου της Νοτίου Αφρικής:

Διαβάστε ακόμα:

Απεβίωσε ο Τζ. Μπίζος ο Έλληνας δικηγόρος του Ν. Μαντέλα

«Στάθηκε στο πλευρό του Μαντέλα στον αγώνα κατά του Απαρτχάιντ»

Ο Πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής κ. Σίριλ Ραμαφόζα σημείωσε στην επικήδειο ομιλία του:

"**Υπάρχουν πολύ λίγοι στην κοινωνία μας για τους οποίους μπορεί να ειπωθεί ότι ενέπνευσαν μια ολόκληρη γενιά να ακολουθήσει τα χνάρια τους. Δεν είναι πολλοί που έχουν τέτοια φήμη ώστε να είναι γνωστοί απλώς με το όνομά τους, όχι μόνο στον δικό τους κοινωνικό κύκλο αλλά σε ολόκληρη τη χώρα.**

Είναι μόνο τα πιο σπάνια άτομα στα οποία απονέμεται ο τίτλος «πρωταθλητής των καταπιεσμένων».

Ο Γιώργος Μπίζος ήταν ένας τέτοιος άνθρωπος.

Ένα μεγάλο δέντρο έπεσε. Ένα δέντρο που έδωσε σκιά στους πατριώτες που

ίδρυσαν το μεγάλο μας έθνος και προστάτευαν τους φτωχούς, τους περιθωριοποιημένους και τους ευάλωτους. Αποχαιρετούμε έναν τιτάνα του νομικού επαγγέλματος του οποίου η υπεράσπιση του σκοπού της δικαιοσύνης ήταν τόσο επίμονη όσο ήταν η ζωή του.

Ο Γιώργος Μπίζος έφτασε στη Νότια Αφρική με τον πατέρα του το 1941, έχοντας ξεφύγει από τις φλόγες του πολέμου στην πατρίδα του, την Ελλάδα. Ήταν μόλις δεκατριών ετών και πρόσφυγας. Ήταν μια δύσκολη εμπειρία να φεύγει από τη μία χώρα και να μεταχειρίζεται σαν πολίτης δεύτερης κατηγορίας. Ήξερε τον πόνο της εξορίας και το να ζεις χωρίς ρίζες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το προσωπικό του υπόβαθρο επηρέασε και τροφοδότησε το μεγάλο πηγάδι της ενσυναίσθησης, της συμπόνιας και της αλληλεγγύης που οδήγησε τον Γιώργο στην πρακτική της τέχνης του. **Ήταν, με τα δικά του λόγια, λάτρης της ελευθερίας**. Και η αγάπη για την ελευθερία τον έβαλε σε μια αναπόφευκτη πορεία σύγκρουσης με το κράτος του Απαρτχάιντ.

Ήταν προορισμένος να είναι ακτιβιστής δικηγόρος και πρωταθλητής του απελευθερωτικού αγώνα.

Διαβάζουμε στα απομνημονεύματά του πώς τον εντυπωσίασε ότι αυτός, πρόσφυγας από την Ευρώπη, είχε περισσότερα δικαιώματα στη Νότια Αφρική από την πλειοψηφία των μαύρων. Δεν μπορούσε και δεν θα δεχόταν πώς αυτός, ένας λευκός μετανάστης, θα μπορούσε να τρέφεται καλά, να ντυθεί και να μορφωθεί, ενώ οι γηγενείς λαοί της χώρας ζούσαν σε σκουριά και στερήσεις.

Ο ακτιβισμός του ξεκίνησε πραγματικά όταν ήταν φοιτητής στο Πανεπιστήμιο του Witwatersrand στα τέλη της δεκαετίας του 1940. Ήταν στο πανεπιστήμιο που γνώρισε για πρώτη φορά τον Νέλσον Μαντέλα, και αργότερα θα συνεχίσει να τον υπερασπίζεται τόσο στη δοκιμαστική προδοσία του 1956 όσο και στη δίκη της Ριβόνια του 1963.

Ήταν η αρχή μιας δια βίου φιλίας.

Ο Πρόεδρος Μαντέλα έγραψε αργότερα ότι ο Γιώργος ήταν σαν αδελφός του και ότι ήταν πολύ παρηγορημένος που κατά τη διάρκεια της μακράς φυλάκισης η οικογένειά του φρόντιζε τον φίλο του. Στο Wits, έγινε μέλος του Συμβουλίου Εκπροσώπησης των Φοιτητών και σύντομα συμμετείχε στους αγώνες των μαύρων φοιτητών στην πανεπιστημιούπολη.

Η κυβέρνηση του Απαρτχάιντ τον τιμώρησε αρνούμενη την υπηκοότητα για πάνω από τρεις δεκαετίες.

Η βιογραφία του Τζορτζ αναφέρεται ότι η επιστολή άρνησης έγραφε ότι «δεν ήταν κατάλληλος» για να γίνει πολίτης της Νοτίου Αφρικής.

Ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι ήταν επαναστατικός. Δεν ζήτησε ούτε τιμή ούτε αναγνώριση. Δεν ήθελε τη φήμη ούτε την έψαχνε.

Ακόμα και όταν τελείωσε το Απαρτχάιντ, ποτέ δεν έφτιαξε από το παρελθόν του για να καλυφθεί με δόξα και να διακηρύξει δυνατά στον κόσμο «όπου ήταν» κατά τη διάρκεια του αγώνα για απελευθέρωση.

Σε κάθε κρίσιμο σημείο της ιστορίας της χώρας μας και στο δρόμο προς την απελευθέρωση, ο Γιώργος ήταν εκεί. Ήσυχα αλλά και δυνατά. Ασυνήθιστα αλλά και δυναμικά.

Η αίθουσα ήταν η πρώτη γραμμή του. Ο νόμος ήταν το βασικό του όπλο. Το ότι δεν είχε σχέση με ένα πολιτικό κίνημα δεν σημαίνει ότι ήταν απολιτικός. Κατάλαβε ότι το να αγαπάς την ελευθερία σημαίνει να είσαι για πάντα πολιτικός και ότι **η υπεράσπιση των δικαιωμάτων κάθε άνδρα, γυναίκας και παιδιού είναι από μόνη της μια πολιτική πράξη.**

Υπερασπίστηκε τους μαχητές της ελευθερίας και τους ηγέτες του αγώνα επειδή πίστευε στη δικαιοσύνη.

Ο Γιώργος Μπίζος ήταν ένας άνθρωπος που καθοδηγείται κυρίως από τη συνείδησή του.

Όλοι γνωρίζουμε την παρουσία του σε μερικές από τις πιο διάσημες δοκιμές της ιστορίας μας.

Το να είσαι στην ομάδα άμυνας στη δίκη της Ριβόνια ήταν το βάπτισμα του πυρός. Ήταν ακόμη νέος δικηγόρος, αλλά άφησε το σημάδι του με τη νομική του ικανότητα και, ας το πούμε, με τους έξυπνους του δρόμου επίσης.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Γιώργος υπερασπίστηκε πολλούς ηγέτες του απελευθερωτικού αγώνα, όπως ο Τρέβορ Χάντλεστον, ο Γκόβαν Μμπέκι και ο Βάλτερ Σισούλου. Αλλά δεν ήταν μόνο πελάτες του. Τον εμπιστεύτηκαν και έγιναν φίλοι του.

Γνωρίζουμε επίσης τον ρόλο που έπαιξε στις ακροάσεις της Επιτροπής Αλήθειας

και Συμφιλίωσης.

Του εμπιστεύτηκαν οι οικογένειες των Ahmed Timol, Steve Biko, Neil Aggett, the Cradock Five και θύματα των ομάδων θανάτου του απαρτχάιντ για να τους εκπροσωπήσουν. Το έπραξε πιστά, αντιτάσσοντας τις αιτήσεις αμνηστίας των δολοφόνων των Chris Hani, Ruth First, Jeanette και Katryn Schoon και πολλών άλλων. Όσοι από εμάς παρακολούθησαν τις ακροάσεις, ακόμη και εκείνοι που παρακολουθούσαν σε όλο τον κόσμο, παραμένουν δέος για την αντοχή του Τζορτζ και τις έντονες ερωτήσεις που μείωσαν τους κάποτε τολμηρούς απολογητές για τα εγκλήματα του απαρτχάιντ.

Αλλά υπήρχε επίσης ο Μπίζος μακριά από το έντονο φως των τηλεοπτικών καμερών του κόσμου. Υπήρχε ο Γιώργος Μπιζός που οδήγησε την ομάδα της Συνταγματικής Συνέλευσης για την πιστοποίηση του πρώτου Συντάγματος της δημοκρατικής Νότιας Αφρικής, και ο οποίος βοήθησε στη σύνταξή του.

Ο Γιώργος Μπίζος έφερε μια μοναδική ποιότητα προσωπικότητας και πνευματικής γνώσης που πρόσφερε για το Σύνταγμα της χώρας μας.

Η συμβολή του ήταν εξαιρετική και η επιρροή του στη συνταγματική μας δημοκρατία γίνεται χωρίς αμφιβολία όχι μόνο από εκείνους του νομικού επαγγέλματος αλλά και από πολλούς Νοτιοαφρικανούς.

Υπήρχε ο Γιώργος Μπίζος ο φιλάνθρωπος που ήταν ιδρυτικό μέλος της Σχολής Σαχέτι και ο οποίος δημιούργησε υποτροφίες για άπορους μαθητές.

Υπήρχε ο Γιώργος, πάντα γνωστός με αγάπη και απλώς ως Γιώργος στους νέους δικηγόρους που καθοδήγησε, ο οποίος ήταν ιδρυτικό μέλος των Δικηγόρων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και του Κέντρου Νομικών Πόρων.

Υπήρχε ο Γιώργος πάντα διατεθειμένος να μοιραστεί τον καρπό του φυτικού του κήπου με νέους δικηγόρους με ιστορίες περιπτώσεων του παρελθόντος, την ιστορία της ελιάς ή σύμβολα της αρχαίας ελληνικής ιστορίας.

Ο απώτερος σκοπός του νόμου είναι η εγγύηση της δικαιοσύνης που υπόσχεται, και ο Γιώργος παρέμεινε πιστός στην ιδέα ότι ο νόμος πρέπει να εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον πρωτίστως.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, καθοδήγησε πολλούς νέους δικηγόρους οι οποίοι σήμερα είναι εξέχοντες από μόνα τους και βρίσκονται στον πάγκο.

Μεγάλο μέρος αυτής της μάθησης πραγματοποιήθηκε έξω από την αίθουσα του

δικαστηρίου και μακριά από τα δωμάτια, σε ώρες που περνούσαν οδηγώντας μαζί του στο δικαστήριο ή σε ένα ζεστό, χαλαρό και διαφωτιστικό γεύμα.

Φαινόταν μερικές φορές η ενέργειά του να ήταν απεριόριστη. Ούτε η πορεία της εποχής και η αδυναμία δεν μπορούσαν να τον κρατήσουν μακρυά από την αίθουσα του δικαστηρίου. Ήταν ένα θρυλικό πνεύμα εξίσου θρυλικών υποχωρήσεων, που παραδόθηκε με καταστροφικό αποτέλεσμα στους αντιπάλους κατά τη διάρκεια των δικών. Φορούσε το τεράστιο ανάστημα του στην κοινωνία μας με ταπεινότητα και αξιοπρέπεια.

Αντιμετωπίζει όλους ως ίσους και με σεβασμό – από δικαστές έως τον άνεργο νεαρό άνδρα που είχε εκδιωχθεί παράνομα, από τους υπουργούς και τους προέδρους έως την ηλικιωμένη γυναίκα που δεν έλαβε την επιχορήγησή της.

Ήταν στη σωστή πλευρά της ιστορίας.

Όταν η δημοκρατική κυβέρνηση παρέλειψε τις υποχρεώσεις της, ή όταν οι μεγάλες επιχειρήσεις κατάχρησαν την εξουσία της, αυτός και οι συνάδελφοί του ενήργησαν για λογαριασμό των ευάλωτων.

Για αυτόν, ο αγώνας δεν τελείωσε με τη δημοκρατία, αλλά θα έληγε μόνο όταν κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί απολάμβαναν τα δικαιώματα που τους είχαν υποσχεθεί.

Το οφείλουμε στην κληρονομιά του να ολοκληρώσει την επιχείρηση που ξεκίνησε.

Οι αδικίες που συνέβησαν κάτω από τις ομάδες θανάτου και τις κρατήσεις κάτω από το απαρτχάιντ πρέπει όλες να είναι γυμνές και πρέπει να αποκατασταθεί η αξιοπρέπεια όσων δεν γνωρίζουν τι συνέβη στα αγαπημένα τους πρόσωπα.

Ο νόμος πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί μέσο προστασίας για τους πιο ευάλωτους πολίτες μας, είτε πρόκειται για ιδιώτες, επιχειρήσεις είτε για το κράτος.

Το ίδιο πνεύμα που οδήγησε νέους άντρες όπως ο Τζορτζ να μπουν στο επάγγελμα πρέπει να χρησιμεύσει για να εμπνεύσει άλλους νέους δικηγόρους σήμερα να μπουν στον τομέα της νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο Τζορτζ τελείωσε την Οδύσσεια του. Έχει τρέξει τον αγώνα.

Το νομικό επάγγελμα και η χώρα είναι πιο φτωχή για αυτή τη μεγάλη απώλεια.

Εκ μέρους όλων των λαών της Νότιας Αφρικής, τα θερμά συλλυπητήριά μου στην οικογένεια Μπίζος, και τους ευχαριστώ που μας έδωσαν αυτόν τον υπέροχο άνθρωπο.

Οι πρώην ηγέτες μας είπαν ότι ο Γιώργος Μπίζος δεν ήταν “κατάλληλος”.

Εάν έχοντας συνείδηση, αρχή και δέσμευση και υπερασπιζόμαστε το σωστό, ανεξάρτητα από το κόστος «δεν ταιριάζει και είναι σωστό», μπορεί να μας δοθεί το θάρρος σε όλους να θεωρηθούμε ως κατάλληλοι.

Ήταν ο Αρχιμήδης των Συρακουσών που είπε: «Δώσε μου ένα μέρος για να σταθώ και θα μετακινήσω τη γη».

Ο Γιώργος ήταν πράγματι γιος αυτού του εδάφους. Δεν γεννήθηκε από αυτό, ήταν το ίδιο το έδαφος.

Από όπου στάθηκε, με τον δικό του μοναδικό τρόπο, μετακίνησε τη γη.

Ήταν πατριώτης. Ήταν ήρωας. Ήταν η ενσάρκωση ενός κατάλληλου πολίτη της Νότιας Αφρικής.

Ήταν τιμή και προνόμιο να σας γνωρίσω, Τζορτζ.

Αντίο σε ένα καλό φίλο.

Σας ευχαριστώ.”

Δείτε φωτογραφίες:

PARKING
NBC 937 GP

Photo by Gisèle Wulfsohn

Επιμέλεια – Πρακτορείο Ορθοδοξία – Ρωμανός Αλβέρτης